

[Justitsministeren]

for varetægtsfængsling i den omhandlede sag.

Spm. nr. S 234

Til *justitsministeren* (12/11 86) af:

Kinch-Jensen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at Københavns politis uropatrulje ved flere lejligheder har foretaget husundersøgelser i Fristaden Christiania uden at respektere retsplejelovens ord om tilstedeværelsen af to vidner ved ransagninger?«

Begrundelse

Det fremgår af dagspressens omtale af tyverisigtelsen mod en københavnsk politiassistent, at uropatruljen ved flere lejligheder har foretaget ransagninger i Christiania uden at sørge for tilstedeværelsen af vidner (Ekstra Bladet den 5. november 1986, såvel reportage som leder).

En sådan fremgangsmåde kan selvsagt ikke tolereres, idet den er i direkte strid med individets retssikkerhed over for statsmagten og oven i købet er klart ulovlig.

Svar (24/11 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter retsplejelovens § 798, stk. 3, 1. pkt., skal der ved enhver ransagning så vidt muligt tilkaldes to uberygtede mænd som vidner.

Efter retsplejelovens § 799, stk. 1, skal den, hvis bolig, rum eller gemmer skal ransages, opfordres til at overvære forretningen; er han fraværende, skal en husfælle eller nabo tilkaldes, når dette kan ske uden ophold.

Politidirektøren i København har over for Justitsministeriet oplyst, at politiet også under udførelse af politiopgaver på Christiania naturligvis skal overholde retsplejelovens bestemmelser, herunder de nævnte bestemmelser i forbindelse med ransagning. Men politiet har specielt på Christiania været udsat for, at det ikke har vist sig muligt at skaffe personer til veje, som kunne og ville overvære konkrete ransagninger på lokaliteter i Christiania.

Spm. nr. S 243

Til *udenrigsministeren* (12/11 86) af:

Ebba Strange (SF):

»Hvilke konkrete skridt agter regeringen at tage for at lette herboende flygtninges mulighed for en rimelig repatriering?«

Begrundelse

I sit indlæg under FN's generaldebat ved den 41. generalforsamling den 23. september d.å. udtalte udenrigsministeren sig om flygtningespørgsmålet. Ministeren bebudede bl.a., at der i begyndelsen af november ville blive fremlagt et konkret dansk initiativ til løsning af nogle af de store flygtningeproblemer i verden, når 3. komité skulle behandle Flygtningehøjkommissariatets rapport til generalforsamlingen. Et af de elementer, der efter ministerens tale ville indgå i dette forslag, var spørgsmålet om repatriering.

Vi er i Danmark i den situation, at en række af de chilenerne, der i midten af 70'erne fik en indespærringsdom ændret til en udvisning, nu ønsker at vende tilbage til deres eget land. I forbindelse hermed rejser der sig imidlertid en række problemer.

Det er i Chile vanskeligt at få bolig, job, uddannelse og sundhedspleje. Derfor er det ofte svært at beslutte sig for at rejse, fordi det er vanskeligt at overskue de økonomiske problemer, der er knyttet til en hjemvenden. Mange af dem, der ønsker at vende hjem, har børn, der måske er opvokset og måske født i Danmark, og tilvænningen til livet i Chile kan være en umådelig barsk oplevelse. Blandt disse befinder sig en del enlige mødre. Endelig er der blandt dem, der ønsker at vende hjem, nogle, som stadig ikke kan få lov af de chilenske indrejsemyndigheder.

Hvis den danske regering vil gøre noget for en positiv repatriering, er der nok at tage fat på. Der er brug for en direkte kontakt til den chilenske regering for at ophæve udvisningen for dem, der endnu ikke kan få lov til at rejse ind. Der er brug for projekter til støtte for børnene og de unge, mindre projekter, som familierne kan gå i gang med, og direkte jobskabesprojekter ude i distrikterne. Der er brug for støtte til sygdomsbehandling, og der er brug for, at folk, der er blevet over 50, og folk, som allerede i Danmark fik førtidspension, kan opnå en mindre pension, når de tager hjem. Endelig er der brug for, at unge, som har fået en uddannelse i Danmark, får eftergivet deres studielån eller i det